

munkaszeretetet, áldozatkészséget a magunk lelkéből kell adnunk. Hinnünk kell, hogy hitet adhassunk, remélnünk kell, hogy ők se ismerjenek csüggedést, szeretnünk kell egymást, hogy ők is testvérek érezzenek minden magyart. Hogy a mi gyermekeink közül lobbanjon fel világító lángként egy új Petőfi, egy új Rákóczi és új Kossuth, hogy egy boldog tavaszi napon a felszabadult és újra egybeforrt Nagy-Magyarország megújódását ünnepelhessük.

Ebben az eljövendő boldog napban reménykedve, a régi nagy március emléke előtt hódolva, a közös cél szolgálatában egybeforrvan dolgozzék együtt a szülői ház és az iskola a magyar haza új márciusáért!

Márciusi kis vitézek

Márciusi friss szelek
Dalolnak keményen,
Lengessük a lobogót
Kikeleti szélben.

Mi vagyunk a szép tavasz
Zászlóhordozója,
A jövő reménység
Dalos hírhozója.

Még csak gyermekek vagyunk,
De keményen állunk,
Tudjuk, hogy kicsinyen is
Nagy munkát csinálunk.

Mindent, amit tenni kell,
Egész szívvel végzünk,
Mindig minden dologból
Kivesszük a részünk.

Derék magyar gyermekekből
Lesz a derék ember,
Nosza testvér, rajta fel!
Friss tavaszi kedvvel.

Leszünk vidám öröme
Apánknak, anyánknak,
Munkás kis vitézei
Az édes hazának!

Harangi László.

Március 15-én

Ma zászlódiszben, ékesen jövünk fel
Szent oltárodhoz, megcsónkult hazánk,
És leborulunk lelkesülő szívvel:
Ma mult időknek fénye hull reánk!
Ma távol van a mindennapi élet
És sok kicsinyes baj most nincs velünk,
A lelkünk ma a mult időkhöz tér meg,
Ma egybegyűlve itt emlékezünk.

Elmult időkbe, bus időkbe látunk,
Hol mindenütt van egy-egy virradat;
Nem hagyta Isten jóvá a halálunk,
Virradt mindig egy márciusi nap!
És megbékült, boldog magyar szívvel
Ma megáldjuk e márciusokat,
Mert március mindig itélni jött el,
Kivívni bukott igazságokat! —